

na adj.: Que empunya. |

empunyador m. El qui té per ofici
d'empènyer les barques en avan-
çar o treure.

∫ [p.p. empès].

~~per pressió~~

∫ El vent empunya la nau
davant l'illot

empunya f. Part superior del
correspondent al mitatars del
correspondent del calçat.

empunyalar-te v. pron. Insultar-se,
una colla, i carn, etc. ^{per} per pernyats

empènyer v. tr. Moure o tractar
de moure (algú o alguna cosa) exer-
cint una pressió. Empènyer un
carretó. Preu dos a empènyer la
barca, però no la podíem avancar.
La hirtia prou tira, però el cano no
es desencallonà pas si no l'em-
puyen pel danera. La gent que veia
al danera ens empunya, i haviem
d'avançar a la presa. ∫ Empènyer amb